

# DOPISY - CITOVÁ VYDĚRÁNĚ

Stáda, 03 prosinec 2008

Nikdy jsem nebyla bohatá, ale ani ne chudá. Moje máma mi předala svou schopnost "udlat z prdu kuličku", nakrmit jedním kuřetem rodinu na týden, atd. atd. Ale - nechci mluvit o sobě a už vůbec ne se nějak vyťahovat "schopností před". Dokonce jsem se vždy snažila (pokud to bude jen trochu v mých možnostech) pomoci i tak trochu druhým. A - jak jinak párkrát jsem zažila naplnění příslovní "každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán".

Jak se to stalo? Odpověděla jsem na jeden inzerát v annonci, kde nějaká paní prosila o nepotřebné oblečení na své děti. A tak jsem (tehdy byly balíky ještě velice levné) posílala... Posílala jsem v určitých časových intervalech asi dva roky. Co už nám nebylo, tak jsem milé paní poslala, ona mi poslala děkující e-mail a tak to šlo dál. Až jednou jsem dostala lístek z onoho města, který mi poslala nějaká paní (známá též), že by mi jen ráda sdělila, že ta dotyčná má takhle "povícero dodavatel", kteří jí zásobují její obchodkem použitým zbožím. A že rozhodně žádný ji netrápí a její dávno odrostlé děti už také ne... Nojo, naletěla jsem... A tak se nedivím ani Rozmarýnce, které mi poslala následující e-mail: Taky se vám stalo, že jste někomu postiženému poskytli finanční dar, on vám napsal děkovný e-mail a začal vás pak stále bombardovat dalšími e-maily, ve kterých vám líčí, jak má malé příjmy, vysoké výdaje a vysoké dluhy a nemá na dostojný život? Já místo toho, abych měla radost z toho, že jsem někomu pomohla, na tu paní neustále myslím a mám teď jen stále "patné" svědomí, že jsem snad dala malý dar a jenom jeden dar a mám pocit, že někdy bych jí měla touto částkou zaplatit příspěvek pravidelně. Jenže to si nemohu dovolit a i jako jednorázová byla pro mě zanedbatelná částka. A nechci pravidelně příspěvek ani menší částkou, protože pomoc potřebuje hodně lidí a když někdy chci pomoci, tak vždy někomu jinému. Jenže si teď vyčítám, jak já si dobře žiju a ona jak špatně. Přiznám si, že mě to úplně odradilo od cílených pomoci postiženým. Vždycky jsem si říkala, že je lepší, když pomůžu někomu postiženému než nadaci, která spotřebuje část daru na svoje reálné náklady. Taky jsem si říkala, že suplovat pomoc státu a město nemocnicím. Proto jsem dala přednost vždy konkrétnímu člověku. Ale tentokrát jsem úplně rozčarována, cítím se citově vydíraná. Poraďte mi, co jí mám na ty e-maily odpovědět? Nechci jí ublížit, ale chci jí dát jasné najevo co a jak.

Rozmarýna

Co vy na to, kudlanky a kudlánci? také jste někdy podobně naletěli? d@niela